

מסכת שבת

פרק ז

א. כלל גדול אמרו בשבת. כל השוכח עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה, אינו חייב אלא חטאת אחת. היודע עקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה, חייב על כל שבת ושבת. היודע שהוא שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה, חייב על כל אב מלאכה ומלאכה. העושה מלאכות הרבה מעין מלאכה אחת, אינו חייב אלא חטאת אחת:

ב. אבות מלאכות ארבעים חסר אחת. הזרע. והחורש. והקוצר. והמעמר. הדש. והזורה. הבורר. הטוחן. והמרקד. והלש. והאופה. הגוזז את הצמר. המלבנו. והמנפצו. והצובעו. והטונה. והמסד. והעושה שני בתי גירין. והאורג שני חוטין. והפוצע שני חוטין. הקושר. והמתיר. והתופר שתי תפירות. הקורע על מנת לתפור שתי תפירות. הצד צבי. השומטו. והמפשיטו. המולחו, והמעבד את עורו. והמוחקו. והמתכו. הכותב שתי אותיות. והמוחק על מנת לכתב שתי אותיות. הבונה. והסותר. המקכה. והמבעיר. המכה

בַּפְּטִישׁ. הַמוֹצֵיא מִרְשׁוֹת לְרִשׁוֹת. הֵרִי אֱלוֹ אָבוֹת מְלָאכּוֹת אֲרֻבָּעִים
חֹסֶר אֶחָת:

ג. וְעוֹד כָּלֵל אַחֵר אָמְרוּ. כָּל הַכָּשֶׁר לְהַצְנִיעַ וּמַצְנִיעִין כְּמוֹהוּ
וְהוֹצִיאוּ בַשֶּׁבֶת, חֵיב עָלָיו חֲטָאת, וְכָל נְשֵׂאֵינוּ כָשֶׁר לְהַצְנִיעַ וְאִין
מַצְנִיעִין כְּמוֹהוּ וְהוֹצִיאוּ בַשֶּׁבֶת, אֵינוּ חֵיב אֶלָּא הַמַּצְנִיעוֹ:

ד. הַמוֹצֵיא תָבוֹן, כְּמֵלֵא פִי פָּרָה. עֲצָה, כְּמֵלֵא פִי גָמֵל. עֲמִיר, כְּמֵלֵא
פִי טָלָה. עֲשׂוּבִים, כְּמֵלֵא פִי גָדִי. עֲלֵי שׁוֹם וְעֲלֵי בָצָלִים, לַחִים,
כְּגִרוּגָרֶת, יְבֵשִׁים, כְּמֵלֵא פִי גָדִי. וְאִין מַצְטָרְפִין זֶה עִם זֶה, מִפְּנֵי
שֶׁלֹא נִשְׁווּ בְשַׁעוֹרֵיהֶן. הַמוֹצֵיא אֲכָלִים כְּגִרוּגָרֶת, חֵיב, וּמַצְטָרְפִין זֶה
עִם זֶה, מִפְּנֵי שֶׁנִּשְׁווּ בְשַׁעוֹרֵיהֶן, חוּץ מִקְלָפֵיהֶן וּגְרַעֲיָנֵיהֶן וְעַקְצֵיהֶן
וְסִבּוֹן וּמֶרְסָנוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, חוּץ מִקְלָפֵי עֲדָשִׁים שֶׁמִּתְבַּשְּׁלוֹת
עִמָּהֶן: